

345

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1960 r.

w sprawie utworzenia miasta Zielonka w powiecie wołomińskim, województwie warszawskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z obszaru osiedla Zielonka w powiecie wołomiń-

skim, województwie warszawskim tworzy się miasto Zielonka w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

346

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. z 1956 r. Nr 60, poz. 290, z 1958 r. Nr 8, poz. 24, z 1959 r. Nr 42, poz. 267 i z 1960 r. Nr 25, poz. 145) wprowadza się zmiany następujące:

1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym nie więcej niż cztery osoby, nie licząc małżonka oraz uczniów zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej.”;

2) dodaje się ust. 5, 6 i 7 w brzmieniu:

„5. Zatrudnionego w zakładzie rzemieślniczym w charakterze czeladnika jednego z wyszkolonych w tym zakładzie uczniów nie uważa się przez okres 12 miesięcy po złożeniu przez tego ucznia egzaminu czeladniczego za pracownika najemnego, a traktuje się go jako ucznia, jeżeli zakład rzemieślniczy jest prowadzony przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego, który został w tym zakładzie już uprzednio wyszkolony na czeladnika i jeżeli zakład nie zmienił w istotnym stopniu rodzaju wykonywanych świadczeń, a w szczególności, jeżeli nie przeszedł ze świadczenia usług na produkcję towarową. O zatrudnieniu w charakterze czeladnika wyszkolonego ucznia podatnik jest obowiązany zawiadomić wydział finansowy w terminie 7 dni, licząc od dnia zatrudnienia, dołączając jednocześnie dowód stwierdzający datę złożenia przez tego ucznia egzaminu czeladniczego; warunek, iż pracownik najemny powinien być uprzednio wyszkolony na czeladnika w zakładzie rzemieślniczym, w którym jest zatrudniony, nie odnosi się do usługowych zakładów rzemieślniczych wykonujących świadczenia usług dla ludności w zakresie następujących rodzajów (specjalności) rzemiosł:

1) bednarstwo,

2) białelnictwo — damskie, męskie, dziecięce, pościelowe, wyrób kółder,

3) blacharstwo — budowlane, karoseryjne, naczyniowe, naprawa chłodziarek,

4) brązownictwo,

5) budowa dróg,

6) budownictwo,

7) cerowanie artystyczne,

8) ciesielstwo,

9) cukiernictwo — usługowy wypiek ciast,

10) czapnictwo,

11) dekarstwo,

12) drukarstwo,

13) dziewiarstwo,

14) elektromechanika — grzejnica, medyczna, samochodowa, silnikowa, elektromiernictwo,

15) farbiarstwo,

16) fotografowanie,

17) fryzjerstwo,

18) garbarstwo — wyprawa i farbowanie skór futerkowych, odświeżanie futer i skór futerkowych,

19) garncarstwo — naprawa przedmiotów z porcelany,

20) gorseciarstwo,

21) grawerstwo — emalierstwo, grawerstwo,

22) hafciarstwo — koronkarstwo, miedzkarstwo, szmuklerstwo, wyszywanie na tkaninach,

23) instalatorstwo centralnego ogrzewania,

24) instalatorstwo chłodziarek,

25) instalatorstwo elektryczne,

26) instalatorstwo gazowe,

27) instalatorstwo wodociągowo-kanalizacyjne,

28) instrumentarstwo muzyczne — lutnictwo, naprawa fortepianów, pianin, harmonii oraz instrumentów dętych drewnianych i metalowych, naprawa instrumentów perkusyjnych, strojenie instrumentów klawiszowych,

29) introligatorstwo — oprawa ksiąg,

30) kamieniarstwo,

31) kapelusznictwo — damskie, czyszczenie i odświeżanie kapeluszy męskich,

32) kilimiarstwo,

33) kołodziejstwo,

34) kominiarstwo,

35) kowalstwo — artystyczne, pojazdowe, naprawa maszyn i narzędzi rolniczych,

- 36) krawiectwo damskie — miarowe ciężkie, miarowe lekkie, dziecięce,
 - 37) krawiectwo męskie — miarowe cywilne, miarowe mundurowe, krawiectwo skórzane,
 - 38) kuśnierstwo,
 - 39) lakiernictwo,
 - 40) malarstwo,
 - 41) malowanie na tkaninach,
 - 42) mechanika gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - 43) mechanika maszyn,
 - 44) mechanika ortopedyczna,
 - 45) mechanika precyzyjna,
 - 46) optyka,
 - 47) parasolnictwo,
 - 48) piekarstwo — usługowy wypiek chleba i wymiana mąki na chleb,
 - 49) powroźnictwo,
 - 50) pozłotnictwo,
 - 51) radiomechanika,
 - 52) rękawicznictwo — skórzane,
 - 53) rymarstwo — kaletnictwo, rymarstwo sportowe, siodlarstwo pojazdowe, wyrób i naprawa uprzęży,
 - 54) rzeźnictwo (również z mięsa końskiego) — usługowy ubój zwierząt i usługowe wędliniarstwo, rozbieranie tusz zwierzęcych,
 - 55) stolarstwo — budowlane, meblowe, sportowe, rzeźbiarstwo w drzewie, wyrób trumien,
 - 56) szewstwo — wyrób i naprawa obuwia,
 - 57) szewstwo ortopedyczne,
 - 58) szklarstwo — budowlane, pojazdowe, oprawa obrazów, szlifiernictwo szkła,
 - 59) szkutnictwo,
 - 60) sztukatorstwo,
 - 61) ślusarstwo — naprawa maszyn, naprawa rowerów, nożownictwo, pilnikarstwo, spawalnictwo, ślusarstwo ogólne, ślusarstwo budowlane, tokarstwo w metalu, naprawa narzędzi, naprawa wąg,
 - 62) ślusarstwo samochodowe i motocyklowe,
 - 63) tapicerstwo,
 - 64) wiertnictwo studzien,
 - 65) wulkanizatorstwo,
 - 66) wyrób broni i amunicji,
 - 67) wyrób i naprawa wiecznych piór i ołówków automatycznych, naprawa wiecznych piór i ołówków automatycznych,
 - 68) zabawkarstwo — naprawa zabawek i lalek,
 - 69) zduństwo,
 - 70) zegarmistrzostwo,
 - 71) złotnictwo — szlifowanie kamieni szlachetnych, półszlachetnych i bursztynu, wyrób i naprawa przedmiotów z metali szlachetnych,
 - 72) żaglownictwo.
6. W usługowych zakładach rzemieślniczych, wykonujących usługi dla ludności w zakresie rodzajów (specjalności) rzemiosł wymienionych w ust. 5, ulga podatkowa z tytułu szkolenia uczniów, o której mowa w ust. 5, przysługuje na dwóch uczniów wyszkolonych i zatrudnionych w danym zakładzie, o ile zakład ten jest prowadzony bez zatrudnienia innych poza tymi wyszkolonymi uczniami pracowników najemnych. Przepis ust. 5 co do zawiadomienia o zatrudnieniu i co do udowodnienia wyszkolenia stosuje się odpowiednio.
7. Za zakłady wykonujące świadczenia usług dla ludności, o których mowa w ust. 5 i 6, uważa się zakłady, w których obrót osiągnięty z tytułu wykonywania usług, wynosi co najmniej 60% — w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 75% ogólnego obrotu."
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1961.
- Minister Finansów: *J. Albrecht*

347

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 grudnia 1960 r.

w sprawie wysokości odszkodowania dla ławników ludowych, nie będących pracownikami.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o ławnikach ludowych w sądach powszechnych (Dz. U. Nr 54, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość odszkodowania dla ławników ludowych nie będących pracownikami, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o ławnikach ludowych w są-

dach powszechnych (Dz. U. Nr 54, poz. 309), określa się na zł 50.— za jeden dzień pełnienia obowiązków ławnika.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 grudnia 1960 r.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.